

Samenvatting

Deze masterscriptie onderzoekt hoe digitalisering de jobinhoud, het functioneren en het welzijn van zeevarenden beïnvloedt, met bijzondere aandacht voor fysieke, mentale, professionele en sociale aspecten.

Om de centrale onderzoeksvraag te beantwoorden, werd een mixed-methodsbenadering toegepast: acht semigestructureerde diepte-interviews met negen respondenten uit verschillende sectoren, aangevuld met een enquête ($n = 78$) onder voornamelijk Belgische respondenten in brugfuncties. Alle interviews zijn getranscribeerd en thematisch geanalyseerd met deductieve en inductieve codering. Triangulatie werd nadien toegepast tussen de kwalitatieve inzichten en de kwantitatieve resultaten. Dit leverde 34 empirische bevindingen op die systematisch werden verbonden met de literatuur.

De resultaten tonen aan dat digitalisering in de maritieme sector de efficiëntie en veiligheid verhoogt, maar ook werkdruk en mentale belasting veroorzaakt. Meer schermtijd correleert met lichamelijke klachten en slaapverstoring. De taakfocus verschuift naar systeemtoezicht, met risico op verminderd situationeel bewustzijn en achteruitgang van vakmanschap.

Dit vraagt om een geïntegreerde aanpak die digitale competenties versterkt, werkdruk bewaakt en vakmanschap waarborgt. Aandacht voor ergonomie, gezond schermgebruik en digitale meldingen moet structureel ingebed worden via gerichte training, duidelijke afspraken tussen wal en schip en een gedeelde cyberveiligheidscultuur. Deze scriptie werkt dit uit in aanbevelingen voor toekomstig onderzoek.